

Toto je prvá časť príbehu.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

DÔLEŽITÉ ZBYTOČNOSTI

„Hurá! Na prázdniny poletíme lietadlom!“ volala opica Škorica a ako pojašená skákala po celom byte. „V lietadle som ešte nikdy nebola! A kam vlastne poletíme?“

Chytil som ju za chvost, práve keď chcela vyskočiť z kresla hore na lampu. Škorica, už sa konečne upokoj. Letíme do Grécka. Ocko však povedal, že nevie, či v lietadle môžu byť aj opice.”

Hneď bolo po dobrej nálade. Opička si smutne sadla a po tváričke jej začali stekať veľké slzy. Vtedy v zámke zaštrngotali kľúče a vošiel ocko. Bol usmiaty od ucha k uchu. „Vybavil som to! „Škorica, keď lietadla ťa pustia, poletíš s nami. No musíš sa tam správať veľmi slušne!“

To bolo radosti! Opička skočila ockovi na chrbát, bozkávala ho na ucho a strapatila mu vlasy. Ty si ten najlepší otec na svete!” jasala a spustila tú svoju:

„Ja som tá opica,
 opica Škorica,
 opica Škoricová.
 Taký kožuštek,
 ako má Škorica,
 nijaká opica nemá!”

„Tak pod’, Škorica. Pomôžeš mi zbalit’ sa,” povedal som jej, keď dospievala, a odišiel som do svojej izby. V tom zazvonil zvonec. Opička, samozrejme, musela byť pri dverách prvá. Keď ich otvorila, stáli tam Buchta a Malina.

„Čujet, čujte! S Tyčkom a jeho rodičmi poletíme na dovolenku lietadlom!” oznámila im veselo.

Keď už boli všetci v mojej izbe, Malina vzdychla: „Škoda, Chcela som ťa zobrať do Tatier. Budem tam s rodičmi chodiť po vysokánskych kopcoch.”

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

PRÁZDNINY S OPICOU ŠKORICOU

S15
T1
L2

Toto je prvá časť príbehu.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

„Ja prvé týždne prázdnin ostanem doma. Ved' aj tu máme kúpalisko, lezeckú stenu a množstvo ďalších zábaviek. To by sa ti, Škorica, páčilo,” pridal sa Paľo, čiže Buchta. Navyše takto budem mať viac času na čítanie.”

Obom bolo hneď jasné, že Škoricu lákajú zbytočne. Letieť lietadlom, to by opička nevymenila za nič na svete. „Kedy vyrážame?” opýtala sa netrpezlivo.

„Už zajtra,” odvetil som. Opička otvorila ten najväčší kufr, aký sme kedy videli, a začala doň hádzať všetko, čo jej prišlo pod labky. My sme zatiaľ sedeli na posteli a s úsmevom sme ju pozorovali.

„Knižky, nesmieme zabudnúť na knihy!” šomrala si popod ňufáčik a už ich asi zo desať urovnala do kufru. Potom tam ledebolo hodila asi polovicu oblečenia zo skrine, kalendár a spoločnú fotku s nami zo steny, malý kaktus v črepíku aj tri keksíky, ktoré vyhrabala z mojej školskej tašky. Vytiahla z nej i učebnice, no zrazu zaváhala: „Učiť sa nebudeme, ved' sú prázdniny.” Hodila ich späť do tašky, ale vylovila z nej peračník a dala ho na kopu v kufri.

„Hm, čo by som tam ešte...” škrabala sa po hlave. Zrazu vybehla do predizby a vrátila sa s tromi pármí topánok. Po chvíli zasa vybehla von a zakrátko sa ukázala s ďalšími tromi pármí. Spočítala ich a spokojne povedala: „Šesť párov bude stačiť.”

„Škorica, do kufru sa už viac nepomestí,” snažil sa ju zastaviť Buchta.

„To nič. Tyčka, máš ešte predsa ruksak, nie?”

„No neviem,” uškrnul sam sa. „Zrejme budeme musieť zohnať vysokozdvížný vozík, ktorým ti všetko privezieme na letisko.”

„Myslíš?” vypleštila oči opička. „Máš pravdu, taký vozík by sa zišiel. No nebolo by lepšie rovno pred vaším domom? To by sme potom všetko ľahko preniesli.”

Začali sme sa chichotať a Škorica si uvedomila, že sa vysmievame jej nápadom.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

PRÁZDNINY S OPICOU ŠKORICOU

S15
T1
L2

Toto je prvá časť príbehu.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

„Kurnikšopa, antilopa! Len sa chehcite. Ved' vás ten smiech prejde! Už ste zabudli, že som rozprávková?“ Urazená opička zdvihla labky a zvolala: „Čáry-máry, láry-fáry, bum!“

Na sídlisku pred panelovými domami, rovno uprostred parčíka, sa odrazu zjavilo obrovské dopravné lietadlo. Jedno krídlo cez otvorené okno vošlo do kuchyne na prízemí, druhé trčalo rovno do ulice a autá ho obchádzali v poslednej chvíli.

„Tak lietadlo tu máme, môžeme nakladať. Buchta, pomôž mi zatvoriť ten kufor, je trochu preplnený...“

Smiech nás naozaj prešiel. Do izby vběhla moja mama. „Pod' te rýchlo k oknu! Priamo pred domom máme obrovské lietadlo!“

Keď sme sa všetci pozreli von, po schodíkoch práve schádzal pilot lietadla v peknej modrej uniforme a rozčuloval sa: „Prepánakráľ! Čo sa tu stalo? Ako sme sa sem dostali? Ved' odtiaľto sa nedá vzlietnuť! To už z tohto lietadla môžeme urobiť rovno reštauráciu, na nič iné tu síce nie je!“

Opičke sa ten nápad náramne zapáčil. „Hurá, rovno pod oknami budeme mať reštauráciu! To som teda výborne vymyslela! Lietadlo, ako reštaurácia!“

Vtedy vošiel môj ocko, aj on vykukol von a povedal: „Hm, reštauráciu mať môžeš, Škorica, ale na prázdniny k moru sa teraz musíme vybrať peši. Dúfam, že vieš plávať.“

„Aha,“ posmutnela opička. „Tak to nebol dobrý nápad. Hneď lietadlo odčarujem.“ Zdvihla labky a zvolala: „Čáry-máry, láry-fáry, bum!“

Lietadlo zmizlo, iba pilot, ktorý z neho vystúpil, začal pobeťovať po parčíku. „Kde je moje lietadlo? Čo sú toto za čudné triky?“

Všetci sme si chichúňali, iba Škorica ostala vážna.

„A čo teraz? Lietadlo som poslala späť na letisko, no ako tam dostaneme tento obrovský kufor, k tomu ešte ruksak a...“

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

PRÁZDNINY S OPICOU ŠKORICOU

S15
T1
L2

Toto je prvá časť príbehu.
 Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

Môj ocko ju rýchlo prerušil: Škorica, na prázdniny treba zobrať iba to najnutnejšie. Máš v kufri plavky? A nejaké oblečenie do horšieho počasia?"

„To neviem, nahádzala som tam kopu oblečenia. Vzala som všetko, čo mi prišlo pod labky,“ odvetvila popravde.

„Na lieky si nezabudla? Njaké na nachladnutie, náplasti a obväz, keby sa niekto niekde udel?“

„To som ešte nestihla. Kurnikšopa, antilopa, potrebujeme ďalší kufor!“ skríkla Škorica.

„A čo slnečné okuliare, krém na opalovanie a šiltovka?“ tentoraz som vyratúval ja.

„Ach jaj,“ vzdychla opička.

„Zbalit sa na výlet dá poriadne zabráť!“

„Vopred si musíte poriadne premyslieť, čo všetko môžete na prázdninách potrebovať. Najlepšie ja napísať si zoznam,“ poučala ju Ema. „Nezabudnite ani mydlo, zubnú pastu aj kefku...“

„A ešte žuvačky, cukríky, k tomu nejaké čokoládky a malinovsky!“ prerušila ju opička nadšene.

„Čo to táraš, Škorica! Nechceš si azda pokaziť dovolenku boľavými zubmi,“ napomenul ju Buchta.

„Máš pravdu,“ zahanbila sa. „Tak ja už radšej balit' nebudem a všetko vrátim na miesto. Sadnite si, aby vás niečo neudrelo do hlavy.“ Opička zodvihla labky a spustila: „Čáry-máry, láry-fáry, bum!“

To bol odrazu blázinec! Kufor sa otvoril a všetky veci z neho začali krížom-krážom lietieť po izbe. Topánky udierali do dverí, ešteže ich Malina stihla rýchlo otvoriť. Keď bol kufor zasa prázdny, môj ocko ticho povedal: „Teda, Škorica, takéto kúzla musíš robiť pomalšie. Jedna Jurova topánka mi dala riadnu do nosa. Pozri. Nemám ho napuchnutý?“

Začali sme sa smiať, a pretože smiech je nakázlivý, smiala sa už aj opička.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

PRÁZDNINY S OPICOU ŠKORICOU

S15
T1
L2

Toto je prvá časť príbehu.
Prečítajte si ho a potom ho znova vytvorte!

Vraví sa, že ráno je múdrejšie večera. No vraví sa aj to, že čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. A tak som si napísal zoznam všetkých dôležitých vecí do večera sme mali so Škoricou všetko pekne pobalené. Pri raňajkách si opička na čosi spomenula: „Tyčka! Vieš, načo sem, zabudli? Na poznámkový blok, do ktorého budem zapisovať všetky múdre veci, ktoré sa naučím.”

„A nenapísali to náhodou deti pre teba?” opýtala sa mama.
 „Písali, ale ja som už múdrejšia opica škorica. Hneď teraz spíšem všetko dôležité, čo som sa včera naučila!”
 Ako si zaumienila, tak aj urobila.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
pojmová mapa
tabuľka
kresba atď.*